

Teresa Jordà Consellera d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

«NO ENS PODEM QUEDAR SENSE GENT»

Entrevista

Despoblament rural. «Estem desenvolupant línies de dinamització de l'economia territorial»

Teresa Jordà, presidint una reunió. FOTO: CEDIDA

ANTON MONNER
TORTOSA

Quina és la seva percepció davant el problema del despoblament rural?

Estem preocupats perquè no ens podem quedar sense gent al territori. Però, alhora, estem determinats a deixar-nos-hi la pell: és repte i una oportunitat revertir aquesta situació. I és un repte i una oportunitat perquè és el moment de crear les condicions necessàries per equilibrar el país, des de tots els punts de vista, de manera que creem les condicions de vida suficients per generar l'interès i les ganes de la gent per quedar-s'hi a viure i també, i molt important, que la gent hi vulgui anar a viure.

Quines són les accions concretes del departament?

Des del Govern, l'any 2017, es va acordar la creació de la Comissió Interdepartamental del Desenvolupament Rural, que el que pretén és identificar les causes del despoblament i treballar propostes conjuntes. Estem a l'inici dels treballs de la comissió i també, estem en procés de reflexió. Com a eina complementària, La Fundació del Món Rural també ha elaborat

l'observatori del Món Rural, que pretén ser un termòmetre de la situació al món rural a partir de diferents indicadors que vol, amb el pas del temps, disposar de dades suficients per poder treure conclusions sobre aquest espai.

Algunes més concretes?

Estem desenvolupant línies de dinamització de l'economia territorial, a través de la metodologia Leader. I en aquesta línia hi trobem el projecte Odisseu que ajuda els joves a crear un projecte professional en el seu territori rural.

Han ideat nous plans per assentar la població jove?

Tots tenim molt clar que les receptes aplicades fins ara no han tingut l'èxit que esperàvem, i per això estem mirant com ho replanegem, impulsant noves línies d'actuació per millorar-ne els resultats. Cal tenir una activitat econòmica al territori que permeti i que la gent que hi treballa i hi viu, s'hi guanyi la vida. Per tant, la conclusió és que hem d'igualar, al màxim possible, el nivell de vida dels territoris rurals dels territoris urbans. I això vol dir disposar d'una economia dinàmica d'uns serveis mínims d'educació,

sanitat, connexió telefònica i d'internet en condicions, etc.

Hi hauria d'haver una actuació conjunta de tots els departaments de la Generalitat? Com veu el futur dels pobles agrícoles?

No ens enganyarem; tenim molt clar que, o bé donem als pobles alguna cosa més, o la gent ens marxarà i no els ho podem retreure. No podem obligar a la gent a viure en uns espais en què no disposen de molts dels serveis que l'estat del benestar ofereix a la resta de la població, però també és veritat que encara que tinguessin aquestes condicions, el sector agrari ha de veure valorats els seus productes. Si aconseguim això, ho tindrem més fàcil per assegurar el futur dels pobles del nostre país. Al final, és que tots tinguem clar que viure en un poble és viure en un entorn diferent de l'urbà, ni millor ni pitjor

Però la realitat és la que és...

Cal tenir present també que aquest no és un problema de Catalunya, ja que el pateix tot el món, però en tot cas, la solució sí que és en primer lloc nostra, i per això treballem de manera coordinada tots els departaments.